

РЕШЕНИЕ

№ 4991

гр. София, 25.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

като разгледа дело номер **7795** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.297, ал.1 вр. с Глава XIII от АПК.

Образувано е по жалба на А. В., [ЕГН] срещу Наказателно постановление No20-4332-(АПК)-002/14.01.2020г., издадено от ВПД Началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на жалбоподателя е наложена глоба по чл. 287, ал.1 от АПК в размер на 500 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 07.01.2020г. до 13.01.2020г. Според жалбоподателят наказателното постановление е нищожно, незаконосъобразно и неправилно, издадено при нарушение на процесуалните норми. Релевира, че налагането на глоба по реда на АПК с актове по ЗАНН, в конкретния случай с наказателно постановление правил акта нищожен. Оспорваният акт не отговарял на изискванията на чл.59, ал.2 АПК и в частност липсвали мотиви, което представлявало съществено нарушение на административнопроизводствените правила, съставляващо основание за отмяна. Изтъква, че наложената ПАМ със Заповед No19-4332-001580/07.03.2019 г., въз основа на която бил издаден обжалвания акт била незаконосъобразна, поради което и акта бил незаконосъобразен. Моли съда да отмени оспорвания акт, алтернативно да измени размера на глобата до законоустановения минимум.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.03.2019 г. на А. В. е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка No 19-4332-001580/07.03.2019 г., от полицейски инспектор А. Б., отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „А“ от ЗДвП, е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно

превозно средство на водач до отпадане на основанието за това. Заповедта е връчена на В. на 05.09.2019 г.

На 02.12.2019г. на А. В. е връчена покана за доброволно изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка No 19-4332-001580/07.03.2019 г., като му е даден 14- дневен срок, в който да предаде в ОПП-СДВР издаденото му от ОПП- СДВР на 26.09.2012 г. свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ No281799473. Същият е предупреден и за последиците при неизпълнение в срок, а именно че ще му бъде наложена санкция в размер от 50 до 1000 лв. седмично, до предаване на СУМПС в ОПП- СДВР.

А. В. не предал в 14- дневен срок в отдел „ПП“ СДВР свидетелството си за управление на МПС No281799473, което според наказващият орган представлява виновно нарушение на чл.277, ал.1 от АПК. Поради това на основание чл.287, ал.1 от АПК с оспореното Наказателно постановление /НП/ No20-4332-(АПК)-002/14.01.2020г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, на жалбоподателя е наложена глоба по чл. 287, ал.1 от АПК в размер на 500 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 07.01.2020г. до 13.01.2020г.

При горната фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес, поради което е допустима.

Наказателното постановление е издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР в качеството му на орган по изпълнението, съгласно чл.271 от АПК. Наложения ПАМ по реда на чл. 171, т.1, б.“А“ от Закона за движението по пътищата подлежи на предварително изпълнение на основание чл. 172, ал.б от същия закон. Поради това тя представлява годно изпълнително основание по силата на чл.268, т.1 от АПК: Изпълнителни основания по този кодекс са влезлите в сила или подлежащи на предварително изпълнение индивидуални административни актове. Разпоредбата на чл.287, ал.1 от АПК предвижда, че когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие. Глобите или имуществените санкции по ал. 1 се налагат от органа по изпълнението, без да се спазва редът за установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания, предвиден в Закона за административните нарушения и наказания и в този кодекс. Наложенията глоби и имуществени санкции подлежат на обжалване по реда на раздел VI. Производство по жалбата, съгласно чл. 297 от АПК протича по реда на глава тринадесета, като съдът се произнася с решение в закрито заседание, което не подлежи на обжалване. По силата на чл. 298, когато отмени обжалваното постановление, съдът сам разрешава въпроса по жалбата.

На първо място е неоснователен довода на жалбоподателя, че атакуваният акт е нищожен. Фактът, че акта е наименуван „Наказателно постановление“, а не постановление не променя същността му, респ. не променя процесуалния ред, по който се издава, а именно по АПК, а не по ЗАНН. Предвид това и доколкото акта е издаден от компетентен орган, то същият не е нищожен. На следващо място при издаване на обжалвания акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Актът съдържа нужните реквизити, включително фактически и правни основания за издаването му, поради което не е налице твърдяната

незаконосъобразност от жалбоподателя. Досежно довода на жалбоподателя, че заповедта за налагане на ПАМ, въз основа на която е издадено оспорваното наказателно постановление е незаконосъобразна, съдът намира за нужно да отбележи, че това е въвн от рамките на настоящото производство. Жалбоподателят е разполагал с възможност да обжалва посочената заповед за налагане на ПАМ.

По същество, по делото се установи по безспорен начин наличие на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 19-4332-001580/07.03.2019 г., с която на основание чл. 171, т. 1, б. „А“ от ЗДвП, е наложена ПАМ- временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до отпадане на основанието за това, за която няма данни да е отменена. В указания 14-дневен срок в покана за доброволно изпълнение, редовно връчена на жалбоподателя същият не е предал доброволно свидетелството си за управление на МПС на органите на отдел „Пътна полиция“ при СДВР, на точно посочения в поканата адрес в [населено място], [улица].

В производство по оспорване на действия на орган по изпълнение, съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. В процесния случай е налице фактическият състав за налагане на предвидената глоба на А. В., поради което следва да се приеме, че същата е на валидно правно основание. Органът по изпълнението обаче е наложил глобата в размер на 500 лева, при визиран в АПК диапазон от 50 до 1000 лв. без да изложи никакви мотиви за причините, поради които е определил именн този размер. Ето защо настоящата съдебна инстанция счита, че следва в рамките на служебния контрол за законосъобразност на наказателното постановление, размерът на глобата да бъде изменен на минималния такъв от 50 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, III-то отделение, 13-ти състав
РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на А. В. Наказателно постановление /НП/ №20-4332-(АПК)-002/14.01.2020г., издадено от Началника на отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което е наложена глоба по чл. 287, ал.1 от АПК в размер на 500 лева, за времето на липса на доброволно изпълнение от 07.01.2020г. до 13.01.2020г., като НАМАЛЯВА наложената глоба на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: